

www.parohiaserbanvoda.ro

HRISTOS a înviat!

SĂ DUCEȚI MAI DEPARTE CREDINȚA ÎN ÎNVIERE

† ÎNVIEREA DOMNULUI *Sfintele Paști*

„Aceasta este ziua
pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm
și să ne veselim întru ea.” (Ps 117, 24)

Iubiți credincioși,

Sfintele Paști, sărbătoarea întregii creștinătăți ne mută într-o altă lume. Domnul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, prin Învierea Sa ne-a făcut pe noi nemuritori. Ce bucurie poate să fie mai mare ca aceasta! Să ști că nu moartea are ultimul cuvânt în viața ta, că ea este doar o trecere în lumea de dincolo. O lume despre care ne-a vorbit pe înțeles Domnul nostru Iisus Hristos. El, Paștile nostru, ne-a făcut să înțelegem că viața aceasta pe pământ are un rost. Și rostul acestei vieți pe pământ este ca să dobândim Împărăția lui Dumnezeu.

El, ca Dumnezeu, ne-a spus că toți vor învia, dar „unii vor învia spre învierea vieții, iar alții spre învierea osândirii”. (In 5, 29) De aceea Domnul cheamă tot timpul la pocăință, ca să fim mereu gata pentru marea călătorie. El a asemănat viața noastră cu cea a bobului de grâu care cade în pământ, iar ceea ce este brazda de plug pentru bobul de grâu este mormântul pentru fiecare dintre noi, căci dacă bobul de grâu care cade în pământ nu moare, nu crește altul din el.

Dumnezeiescul Pavel, supranumit „gura lui Hristos” ne spune hotărât că se seamănă omul întru stricăciune și înviază întru nestricăciune; se seamănă întru necinste, înviază întru mărire; se seamănă trup omenesc și înviază trup duhovnicesc. (I Cor 15, 42-44) Și tot el ne spune că, dacă Hristos a înviat, și noi vom învia.

Aceasta este bucuria pe care ne-o aduce Hristos de Paști. Și nu întâmplător

primul cuvânt rostit de Domnul după Înviere a fost acesta: „Bucurați-vă!”. Cu acest cuvânt în suflet, vă îndemn ca până la Rusalii să mărturisiți fiecăruia credința dumneavoastră în Învierea lui Hristos și să vă salutați unii pe alții cu salutul apostolic „Hristos a înviat!” și să răspundeți cu tărie ca și apostolii „Adevărat a înviat!”. Făcând aceasta veți duce mai departe credința de două ori milenară a poporului nostru și veți lăsa urmașilor dumneavoastră tăria acestei credințe. Căci cel care crede în inima sa că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu și va mărturisi cu gura sa Învierea Lui, acela se va mântui.

Rog pe bunul Dumnezeu ca în toate cărările dumneavoastră să descoperiți iubirea fără de margini a lui Dumnezeu și să vă împărtășiți de dragostea Sa părintească așa cum s-au împărtășit și părinții noștri de 2000 de ani încoace. Am fost și suntem un popor smerit, plăcut lui Dumnezeu. Să nu uităm

niciodată să ne împlinim chemarea pe care El ne-a făcut-o ca să fim martori ai Învierii lui aici și prin copiii noștri până la marginea pământului.

Mulțumesc pe această cale tuturor aceluia care s-au implicat în activitatea misionară a bisericii și au sprijinit toate proiectele noastre social-filantropice, culturale, didactice și mai ales gospodărești.

Alese mulțumiri părinților slujitori ai bisericii care s-au trudit să-și desfășoare activitatea sacerdotală, didactică și pastoral-misionară. Aceleași mulțumiri domnișoarei Maria Buleu fără de care nu am fi avut această publicație duminicală și cuvântul lui Dumnezeu nu ar fi ajuns la inima dumneavoastră. Acest număr pe care îl citiți poartă numărul 371, deci sunt 371 de săptămâni de multă muncă și strădanie fără odihnă ca să putem să vă transmitem gândurile noastre, cuvântul lui Dumnezeu și învățăturile Bisericii.

Dumnezeu să-i dăruiască sănătate ca să poată duce mai departe alături de noi misiunea ce i-a fost încredințată. Nu putem trece cu vederea munca domnului Laurențiu Constantinescu care de atâția ani lucrează, fără plată, la punerea în pagină a publicațiilor bisericii, la tehnoredactarea lor.

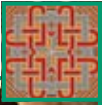
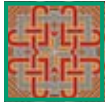
De asemenea, cuvânt de apreciere onoraților membrii ai Consiliului și Comitetului Parohial, care, cu timp și fără timp, și-au desfășurat la cotele cele mai înalte misiunea care le-a fost încredințată. Nu pot să închei până nu mulțumesc Coralei Dominus, psalților Bogdan Marian, Marian Știrbei și Se-

bastian Heltianu pentru prestația frumoasă, de înaltă ținută, desfășurată în cadrul bisericii noastre.

Tuturor vă dorim sărbători pline de daruri duhovnicești și vă mărturisesc încă o dată bucuria cea mare a inimii mele, că „Hristos a înviat!” ❖

Preot paroh Dinu Pompiliu

CUM VINE SFÂNTA LUMINĂ?

*Monahul grec Mitrofan,
născut în anul 1900*

*în localitatea Kerasunda din Pont,
pleacă la 23 de ani la Ierusalim
să se închine la Mormântul lui Hristos.*

*În anul 1925, este tuns în monahism
și rânduit păzitor al Sfântului Mormânt
de către Patriarhul Damian I.*

*În această calitate, a participat
la ceremonia Sfintei Lumini
de la Paștile anului 1925.*

*Vreme de multe luni l-au chinuit
nedumerirea și îndoiala cu privire
la natura minunii. Credința lui
se clătina și se întreba
dacă într-adevăr este vorba
despre o minune adevărată.*

*Răspunsul a venit în Sâmbăta Mare a
anului 1926, când a reușit
să se ascundă în podul Sf. Mormânt,
de unde putea să urmărească
tot ceea ce se petrecea în interiorul lui.*

A povestit întâmplarea la Paștile anului 1980, preotului cipriot Sava Ahilleos (care a scris-o în „Am văzut Sfânta Lumină”). Părintele Mitrofan avea atunci 80 de ani și 56 de ani neîntreruși de păzitor al Sfântului Mormânt.

Așa cum el însuși a mărturisit, când avea 25 de ani, fusese stăpânit de o dorință nestăpânită de a vedea cu ochii săi cele ce se petreceau în interiorul Mormântului în clipa când cobora Sfânta Lumină. „Trebuia să văd, ca un alt Toma necredincios”, spunea el, „cu ochii mei ceea ce se întâmplă în interiorul Mormântului ca să cred”.

De multă vreme, căuta modul de a da răspuns la întrebările lui. Într-o zi, pe când curăța cupola în podul Mormântului, a descoperit o mică ascunzătoare în care, cu greutate, putea intra trupul unui bărbat. Era singurul loc în care putea să se ascundă și să urmărească nevăzut de nimeni venirea Sfintei Lumini.

În Vinerea Mare a anului 1926, la miezul nopții, Părintele Mitrofan pune în aplicare planul său îndrăzneț. La ora 00:30 a cerut de la un ajutor de al său să-i aducă o scară ca să controleze candelarele ce erau atârinate sus. După ce a urcat în podul Mormântului, a spus ajutorului să ia scara, motivând că va coborî de acolo printr-o săritură atunci când va termina controlul.

Însă Părintele Mitrofan a rămas în ascunzătoare toată noaptea. Ceasurile care au urmat au fost martirice, așa cum povestește el însuși, deoarece a început să fie stăpânit de o frică nemaicunoscută. Învinovățiri și mustrări de conștiință îl chinuiau pentru ceea ce a îndrăznit să facă.

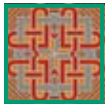
„Am început să mă prihănesc pe mine însumi”, spunea el, „pentru ceea ce am făcut și pentru hotărârea mea lipsită de maturitate... Toată lumea crede, numai tu, Mitrofane, nu crezi”.

Vreme de 12 ceasuri a rămas nemișcat și tăcut. Avea cu el numai puțină apă și o mică lanternă, pe care a folosit-o la ora 11 dimineața, când Mormântul a fost pecetluit și el a rămas singur în întuneric.

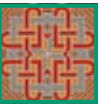
După o oră, potrivit tipicului, la ceasul al doisprezecelea din zi, ușa Mormântului a fost despecetluită și, mai târziu, a intrat patriarhul grec: „Atunci am deslușit chipul patriarhului, care s-a plecat să intre în Mormântul dător de viață. Exact în acea clipă, când agonia mea ajunsese la o înfricoșătoare încordare nervoasă în mijlocul tăcerii mormântale, în care îmi auzeam și răsuflarea, am auzit deodată un șuierat ușor. Semăna cu suflare ușoară de vânt. Și îndată am văzut o privesc de neuitat: o Lumină albăstruie a umplut tot sfântul loc al dătorului de viață Mormânt... Câtă

frică și cutremur nu mi-a pricinuit acea Lumină albăstruie, în care Îl vedeam clar pe patriarh, de pe fața căruia curgea transpirația... Și, ca și cum ar fi fost luminat de acea Lumină, a început să citească rugăciunile... Și îndată Lumina albăstruie a început să se preschimbe într-o Lumină albă, ca aceea a Schimbării la Față a lui Hristos. În continuare acea Lumină albă s-a preschimbat într-o sferă luminoasă ca soarele, care a rămas nemișcată deasupra capului patriarhului. Apoi l-am văzut pe patriarh ținând mănunchiurile cu 33 de lumânări. Și ridicându-și încet mâinile în sus, s-au aprins dintr-odată sfânta candelă și cele patru mănunchiuri de lumânări. În acea clipă a dispărut sfera luminoasă. Ochii mi s-au umplut de lacrimi și trupul îmi ardea în întregime.”

Aceasta este istorisirea Părintelui Mitrofan referitoare la fapta îndrăzneță pe care a întreprins-o în acea Sâmbăta Mare a anului 1926. Este singurul martor ocular care, fără să aibă dreptul, a trăit coborârea Sfintei Lumini în interiorul Mormântului lui Iisus Hristos. (*sursa - doxologia.ro - „Mărturia monahului Mitrofan, cel care s-a ascuns în podul Sfântului Mormânt ca să vadă Sfânta Lumină”*); (*n.r. - text parțial modificat*) ❖

ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ AM FOST APROAPE DE DOMNUL

Din Duminica Floriilor, din seara acelei zile, nu ne-am despărțit de biserică și de cuvintele Evangheliei. Am fost în fiecare seară la Denii. Parcă niciodată nu a fost așa de frumos: cântările mai duioase, citirile mai pline de învățătură și predicile mai mângâietoare ca în această săptămână.

Iar biserica atât de frumos împodobită! Căci iată, anul trecut am sfințit-o. Și totuși în fiecare săptămână ceva nou se mai face. Din dragostea și jertfelnicia unor credincioși. De multe ori discreți și smeriți. De curând cele patru clopote au fost aduse și puse în clopotniță. Le auzim toți din parohie, mai ales în duminici și sărbători. Și nu se poate să nu fi văzut vineri, la Prohod, noul baldachin pe care era așezat Sfântul Epitaf. Acesta este mult mai ușor, fiind și mai mic, și poate fi mai lesne purtat în procesiuni decât cel vechi.

Ca de obicei, Săptămâna Mare culminează cu Denia Prohodului de vineri seară. Mulți credincioși din parohie vin în familie la slujbă: soț și soție, părinți și copii, bunici și nepoți. Este impresionant să-i vezi pe oameni, unii din ei oboșiți, dar nedorind cu nici un chip să lipsească de la această slujbă, cum de altfel mulți nu au lipsit de la nici o Denie. Totul în seara de vineri a fost măreț. Cu atât mai mult cu cât procesiunea cu Sfântul Epitaf pe străzile din jurul bisericii duce în cartier vestea răstignirii și îngropării Domnului și speranța Învierii.

Curând deci, sâmbătă noapte, slujba Învierii și lumina din candelile vor însoți salutul pascal, atât de dătător de bucurie, HRISTOS A ÎNVIAT!

ADEVĂRATA ÎNVIAT! răspundem din inimă cu toți, căci mântuirea noastră s-a gătit - a mea și a ta - când Domnul a rupt pecețile morții și ale păcatului și ne-a dăruit nouă viață veșnică. ❖

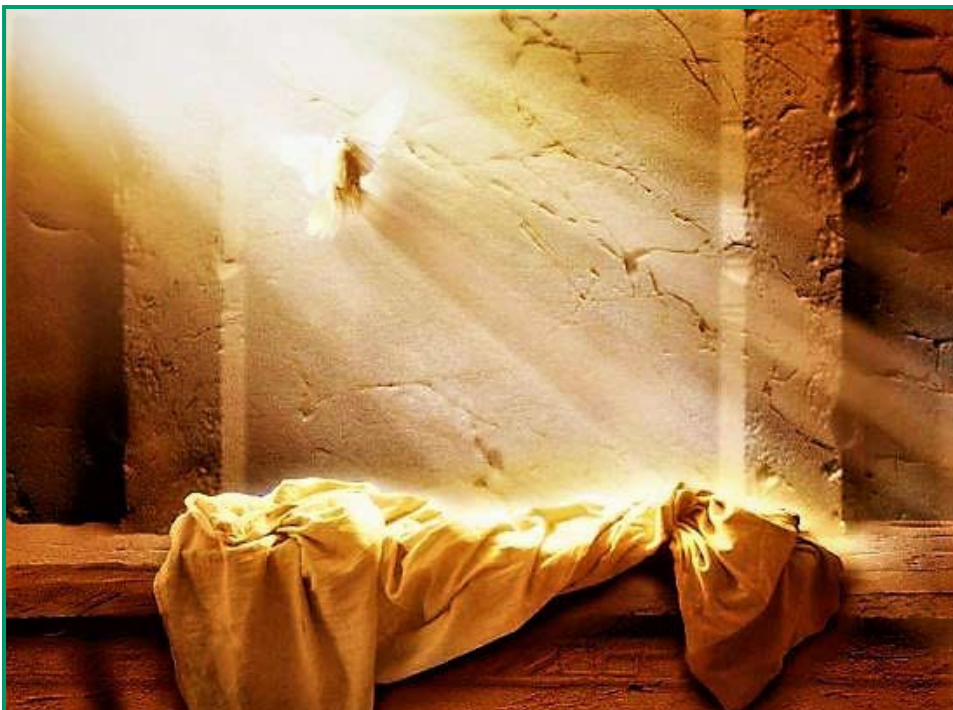

BIRUINȚA LUI HRISTOS

Singura biruință a întregii lumi

Cei înghețați se strâng în jurul focului,
cei flămânzi se strâng în jurul mesei;
cei care au răbdat suferință mare
în noaptea cea lungă se bucură
la venirea zorilor;
cei sleiți de lupte aprige se veselesc
la venirea biruinței neașteptate.
O, Doamne, prin Învierea ta, Tu Te-ai făcut
toate lucrurile pentru toți oamenii!
O, Preabogatele Împărate, cu un dar,
Tu ai umplut toate mâinile noastre
întinse către cer!
Bucurați-vă, o, tu, cerule
și, o, tu, pământule, bucurăți-vă!
Bucură-te, o, tu, cerule,
precum se bucură mama
care își hrănește copiii cei flămânzi;
bucură-te, o, tu, pământule,
precum se bucură copiii
la primirea hranei
din mâinile mamei lor!

+ Biruința lui Hristos este singura biruință întru care se poate bucura întreaga lume, chiar de la începuturi până la sfârșit. Oricare altă biruință de pe pământ a deosebit și încă îi deosebește pe oameni, unii de alții. Atunci când un împărat pământesc câștigă o victorie asupra altui împărat, unul dintre ei se bucură, iar celălalt se plânge. Atunci când omul iese biruitor asupra vecinului său, sub un acoperiș este cântare, iar sub celălalt este plângere. Nici o izbândă de bucurie de pe pământ nu este lipsită de otrava răutății: biruitorul obișnuit, de pe pământ, se bucură atât prin râsul său, cât și prin lacrimile dușmanului său biruit. El nici nu vede cum lovește răul prin mijlocirea bucuriei.

+ Ne întrebăm acum: pe cine a slobozit Domnul Cel înviat prin biruința Lui asupra păcatului și a morții? Oamenii unui singur popor sau ai unui neam? Oamenii unei clase sau poziții sociale? Nu; în nici un chip. O asemenea slobozire ar fi, în esență, biruința răutăcioasă a cuceritorilor pământești. Domnul nu Se numește „Iubitorul iudeilor” sau „Iubitorul grecilor” sau „Iubitorul săracilor” sau „Iubitorul aristocraților” ci „Iubitorul oamenilor”. El a pregătit biruința Sa pentru toți oamenii, fără nici un fel de deosebire între oameni, pe care numai ei singuri le născocesc și le socotesc. El a dobândit biruința pentru totdeauna și pentru ajutorul tuturor oamenilor zidiți și le-a dăruit-o tuturor. Celor care

primesc această biruință și aceasta se face și biruința lor, El le-a făgăduit viață veșnică și sălășluirea dimpreună cu El în Împărăția cea cerească. El nu silește pe nimeni să primească această biruință, cu toate că are un preț atât de scump, ci lasă oamenilor libertatea de a alege dacă o primesc sau nu. Așa cum omul în Rai a ales în chip liber căderea, moartea și păcatul din mâinile lui Satan, tot la fel omul este liber și acum să aleagă viața și mântuirea din mâinile Domnului Celui Biruitor. Biruința lui Hristos este un balsam, balsam de viață dătător, pentru toți oamenii, toți cei care au căpătat lepră din păcat și din moarte.

+ Biruințele pământești arată mai bine când sunt privite de departe, dar sunt mai urâte și mai respingătoare când sunt privite de aproape; în vreme ce, în ceea ce privește biruința lui Hristos, nu se poate spune de unde arată mai bine, de departe sau de aproape. Privind această biruință de departe, ne minunăm de aceasta, ca fiind fără de asemănare în strălucirea, curăția și harul ei mântuitor. Privind această biruință de aproape, ne minunăm de

aceasta, pentru că sunt învinși vrăjmașii cumpliti și pentru că au fost sloboziți robi fără de număr ai lor. Astăzi este ziua cea mai presus dintre toate zilele anului, închinată sărbătoririi acestei biruințe a lui Hristos și de aceea se cade să privim această biruință de aproape, atât pentru mai buna noastră cunoaștere, cât și pentru mai marea noastră bucurie. ❖

Sf. Nicolae Velimirovici - din Predică la Duminica Învierii Domnului

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 8 - 15 APRILIE 2018

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 8 aprilie	01 ⁰⁰ -03 ⁰⁰ 12 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernia Paștilor – „A doua Înviere”
Luni 9 aprilie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie – a doua zi de Paști
Marți 10 aprilie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie – a treia zi de Paști
Vineri 13 aprilie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Izvorul Tămăduirii (Sfințirea apei) – Utrenia, Sfânta Liturghie,
Duminică 15 aprilie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 2-a după Paști (a Sfântului Apostol Toma) Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2018 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI